

Καλλιεργώ Πεπόνια

Βασικές πληροφορίες για τον
επαγγελματία παραγωγό

«Καλλιέργω Πεπόνια»

Μία online έκδοση του Hortis.Info

© Άρης Παπαχρήστου 2017

This work is licensed under the Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0 International License. To view a copy of this license, visit <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/>.

Φωτογραφία: [liz west](#) - CC 2.0

Τύποι Πεπονιού

Το πεπόνι (*Cucumis melo*) είναι ένα κατ' εξοχήν πολύμορφο φυτό. Υπάρχουν πάρα πολλά είδη. Μερικοί από τους βασικότερους εμπορικούς τύπους είναι:

τ. Charentais: Περισσότερο ή λιγότερο στρογγυλό. Φλούδα λεία ή με δικτύωση. Ξεχωρίζουν φέτες. Σάρκα πορτοκαλί, γλυκιά αρωματική και γευστική.

τ. Άργους: Οβάλ με πορτοκαλί ζαρωμένη φλούδα. Σάρκα πορτοκαλί με έντονο άρωμα. Μέτρια διατηρησιμότητα.

τ. Cantaloupe: Καρποί μέτριου μεγέθους, στρογγυλοί. Φλούδα με δικτύωση, σκληρή (προσοχή: άλλα πεπόνια λένε cantaloupe στις ΗΠΑ και άλλα στην Γαλλία).

τ. Honeydew: Σφαιρικοί καρποί. Δεν ξεχωρίζουν φέτες. Λεία φλούδα, διάστικτη, γκριζόασπρη. Σάρκα άσπρη με λίγο πράσινο, γλυκιά, αλλά όχι αρωματική. Καλή διατηρησιμότητα.

τ. Canari: Οβάλ καρπός. Δεν ξεχωρίζουν φέτες. Κίτρινη φλούδα. Άσπρη σάρκα γλυκιά, αλλά όχι αρωματική. Μέτρια διατηρησιμότητα.

τ. Galia: Καρποί σφαιρικοί έως ελαφρώς οβάλ. Δεν φαίνονται φέτες. Φλούδα με ελαφρά δικτύωση, πράσινη έως ελαφρώς πορτοκαλί όταν ωριμάσει. Σάρκα άσπρη με λίγο πράσινο, γλυκιά, αρωματική. Άρωμα τελείως διαφορετικό από τα Charentais. Μέτρια διατηρησιμότητα.

Φυσιολογία και μορφολογία

Το πεπόνι είναι ένα ποώδες φυτό. Ο κεντρικός βλαστός μπορεί να επεκταθεί πολύ, μέχρι και 5 μέτρα. Στην βάση κάθε μίσχου των φύλλων υπάρχει ένα μάτι που μπορεί να δώσει έναν δευτερεύοντα βλαστό. Οι δευτερεύοντες βλαστοί είναι μεγαλύτεροι κοντά στην βάση του φυτού και μικρότεροι όσο προχωράμε (βασίτονο φυτό). Οι πρώτοι 2-4 δευτερεύοντες βλαστοί είναι πολύ πιο ζωηροί και δίνουν και αυτοί διακλαδώσεις.

Άνθη

Τα άνθη του πεπονιού είναι είτε αρσενικά (έχουν μόνον γύρη), είτε θηλυκά είτε ερμαφρόδιτα. Τα αρσενικά άνθη εμφανίζονται συνήθως πρώτα και πολλές φορές 3 -5 μαζί. Τα θηλυκά ή τα ερμαφρόδιτα εμφανίζονται μεμονωμένα στον πρώτο ή δεύτερο κόμβο των καρποφόρων βλαστών. Αυτά θα σχηματίσουν τους καρπούς.

Όσο το φυτό μεγαλώνει σε ηλικία, τόσο περισσότερα θηλυκά άνθη κάνει. Οι μεγάλες μέρες, οι μεγάλες θερμοκρασίες και οι γιββερελίνες ευνοούν τον σχηματισμό αρσενικών ανθέων.

Οι μικρότερες μέρες, οι χαμηλότερες θερμοκρασίες και οι αυξίνες ευνοούν τον σχηματισμό θηλυκών ανθέων. Τα πεπόνια τύπου Charentais είναι λιγότερο ευαίσθητα στην διάρκεια της ημέρας.

Η μέτρια λίπανση με άζωτο καθώς και η κανονική άρδευση ευνοούν τον σχηματισμό θηλυκών ανθέων.

Φωτογραφία: Fluoride (sasablog) - CC 2.0

Θηλυκό άνθος πεπονιού. Φαίνεται η μικρά διόγκωση κάτω από το άνθος που θα εξελιχθεί σε καρπό αν γονιμοποιηθεί. Στο βάθος, ένα αρσενικό κίτρινο λουλούδι. Αυτό δεν έχει την διόγκωση.

Γονιμοποίηση

Η γονιμοποίηση των ανθέων γίνεται με τις μέλισσες ή τους μπάμπουρες. Μόνον τα γονιμοποιημένα άνθη θα δώσουν καρπό. Αν έχει γίνει κακή γονιμοποίηση και σχηματίζονται λίγα σπόρια, τότε θα έχουμε κακοσχηματισμένο καρπό. Γι αυτό προσέχουμε πολύ τις μέλισσες.

Υπάρχουν κάποιες ποικιλίες που είναι λιγότερο ευαίσθητες στην σωστή γονιμοποίηση: σχηματίζουν καρπό και με λιγότερα σπόρια. Όμως, ο τελευταίος θα έχει μικρότερο βάρος.

Τα μη γονιμοποιημένα άνθη, πολλές φορές, ξεκινούν να σχηματίζουν καρπό, αλλά γρήγορα η ανάπτυξη σταματά, κιτρινίζουν και πέφτουν. Πάντως, συνήθως γονιμοποιούνται ελάχιστα άνθη. Ένα φυτό μπορεί να δώσει 30-60 θηλυκά άνθη, αλλά μόνον τα 2-6 να σχηματίσουν καρπό. Ένα ακλάδευτο φυτό μπορεί να μη δώσει ούτε ένα πεπόνι, παρά τα πολλά λουλούδια. Αυτό οφείλεται, πολλές φορές, στην μεγάλη ανάπτυξη των βλαστών που ανταγωνίζονται την καρποφορία.

Διάφορες ορμόνες τύπου αυξινών μπορούν να αυξήσουν αρκετά την καρποφορία. Απευθυνθείτε στον γεωπόνο σύμβουλό σας για περισσότερες πληροφορίες.

Διάρκεια Κύκλου

Τις πρώιμες ανοιξιάτικες φυτεύσεις, η συλλογή θα γίνει περίπου 2,5 - 3,5 μήνες μετά την φύτευση. Στο θερμοκήπιο, εφ' όσον η ελάχιστη είναι πάνω από 16 °C και για ένα πεπόνι τ. Charentais, οι διάρκειες των φάσεων μπορεί να είναι:

- Φύτευση μέχρι πρώτα αρσενικά άνθη: 35-40 ημέρες
- Αρσενικά άνθη μέχρι τα πρώτα θηλυκά: 10-15 ημέρες
- Πρώτα θηλυκά μέχρι έναρξη συγκομιδής: 40-50 ημέρες

Συνολικώς: **85 έως 105** ημέρες.

Όταν οι θερμοκρασίες είναι πάνω από 24 °C την ημέρα και 18 °C την νύχτα, ο κύκλος μπορεί να είναι ακόμα και 30 μέρες μικρότερος.

Ανάμεσα στα φυτά της καλλιέργειας θα υπάρχουν μεγάλες διαφορές στους χρόνους. Αποτέλεσμα η διάρκεια της πρώτης συλλογής να κρατάει 3-4 εβδομάδες.

Όταν συλλεχθούν όλοι οι καρποί, αν το φυτό είναι σε καλή κατάσταση, μπορεί να ακολουθήσει και δεύτερος κύκλος καρποφορίας.

Φωτογραφία: [Scot Nelson](#) – CC 2,0

Κλίμα & Έδαφος

Θερμοκρασία Εδάφους

Η θερμοκρασία του εδάφους παίζει πολύ μεγάλο ρόλο στην ανάπτυξη της πεπονιάς και είναι ανεξάρτητη από την θερμοκρασία του αέρα. Η θερμοκρασία του εδάφους πρέπει να είναι τουλάχιστον 15 – 20 °C. Σε θερμοκρασία εδάφους 10 °C, οι ρίζες ελάχιστα δουλεύουν. Για να μεγαλώσει ο καρπός, η θερμοκρασία πρέπει να ξεπερνά τους 15 °C με άριστη θερμοκρασία τους 22 °C.

Αν η θερμοκρασία του εδάφους παραμείνει μία εβδομάδα στους 6 °C, το φυτό θα πεθάνει. Από την άλλη, σε θερμοκρασία άνω των 30 °C η πεπονιά υποφέρει.

Θερμοκρασία Αέρος

Το πεπόνι ευνοείται από ένα άνοιγμα ανάμεσα στην ελαχίστη και την μεγίστη θερμοκρασία αέρος της τάξης των 5°C. Σαν φυτό απαιτητικό σε θερμοκρασία, το πεπόνι σε θερμοκρασία αέρος 12°C, ουσιαστικώς δεν αναπτύσσεται. Με ελάχιστη θερμοκρασία από 18-20°C το πεπόνι αναπτύσσεται ζωηρά.

Σε όσο χαμηλότερη θερμοκρασία καλλιεργούνται τα πεπόνια, τείνουν να παράγουν περισσότερους, αλλά μικρότερους καρπούς.

Όταν η μεγίστη της ημέρας φθάνει και ξεπερνά τους 35 °C, τότε τα φυτά υποφέρουν και οι ποιότητες των καρπών είναι μέτρια έως κακή. Οι καρποί κιτρινίζουν γρήγορα και η σάρκα είναι κακής ποιότητας, χωρίς άρωμα και με λίγα σάκχαρα. Στις ψηλές θερμοκρασίες, οι καρποί παρουσιάζουν και ηλιοκαύματα.

Έδαφος

Το πεπόνι, γενικώς, δεν είναι απαιτητικό ως προς το έδαφος. Θέλει ένα έδαφος που να αερίζεται ικανοποιητικώς και να ζεσταίνεται γρήγορα. Το pH να είναι από 6 έως 7,5.

Ως προς την αγωγιμότητα, είναι μετρίως ευαίσθητο, ανάμεσα στο αγγούρι και την τομάτα. Όσο η αγωγιμότητα του εδάφους μένει κάτω από 2,2 mS/cm (2.200 μS/cm) και η αγωγιμότητα του νερού κάτω από το 1,5 mS/cm, δεν υπάρχει πρόβλημα. Στο 3,6 mS/cm (έδαφος) και 2,4 mS/cm (νερό) χάνεται τουλάχιστον το 10% της παραγωγής.

Γενικώς, μπορούμε να πούμε ότι τα πεπόνια αναπτύσσουν καλύτερες οργανοληπτικές ιδιότητες στα **συνεκτικά εδάφη** (αργιλώδη, ιλύες κλπ).

Φύτευση

Επιλογή Εδάφους

Επιλέγουμε εδάφη **χωρίς υπολείμματα ζιζανιοκτόνων**. Αν υποψιαζόμαστε ότι υπάρχουν υπολείμματα, τότε πρέπει να κάνουμε μία δοκιμή φυτρώματος σπόρων πεπονιού σε 3-4 αντιπροσωπευτικά δείγματα χώματος και στους 25-30 °C . Αν φυτρώνουν παραμορφωμένα, επιλέγουμε άλλο χωράφι.

Επίσης, να σημειώσουμε ότι το πεπόνι είναι **ευαίσθητο στα μεγάλα υπολείμματα χαλκού** στο έδαφος. Αποφεύγουμε χωράφια όπου έχουν γίνει έντονες εφαρμογές χαλκού τα προηγούμενα χρόνια (όχι την προηγούμενη χρονιά μόνον).

Το πεπόνι είναι πολύ ευαίσθητο στους μύκητες εδάφους. Αποφεύγουμε την φύτευση σε χωράφια με πρόβλημα φουζαρίου και εφαρμόζουμε πολύ μεγάλες περιόδους αμειψισποράς.

Προετοιμασία Εδάφους

Ιδανικώς, το προηγούμενο φθινόπωρο έχουμε περάσει με υπεδαφοκαλλιεργητή τουλάχιστον στα 40 εκ.

Σκορπίζουμε την βασική λίπανση, φρεζάρουμε το χωράφι και σχηματίζουμε αναχώματα για να φυτεύσουμε πάνω, είτε χρησιμοποιήσουμε εδαφοκάλυψη είτε όχι. Τα αναχώματα θερμαίνονται εύκολα και δημιουργούν καλές συνθήκες για τα πεπόνια μας.

Αριθμός φυτών

Ο αριθμός των φυτών επηρεάζει τις αποδόσεις. Η πυκνή φύτευση οδηγεί σε μικρότερους καρπούς. Οι συνιστώμενες πυκνότητες για υπαίθρια καλλιέργεια και χαμηλά τούνελ είναι 800 – 1.000 φυτά ανά στρέμμα για αρδευόμενη καλλιέργεια (500 – 700 για ξηρική). Οι αποστάσεις είναι συνήθως 0,50 x 1,80 - 2,0 m.

Στα θερμοκήπια, μία πυκνότητα 2.000 φυτών ανά στρέμμα είναι συνήθως πιο αποδοτική από μία πυκνότητα 3.000 φυτών.

Εδαφοκάλυψη

Η εδαφοκάλυψη είναι μονόδρομος καθώς και ζεσταίνει και προωμίζει την παραγωγή, ενώ μειώνει τα μεροκάματα που απαιτούνται για το ξεχορτάρισμα. Συνήθως, επιλέγουμε φιλμ 30-40 μικρά και με πλάτος 1,20 ή 1,40.

Το διαφανές πλαστικό προωμίζει τουλάχιστον 15 μέρες την παραγωγή, στην αρχή της περιόδου, αλλά πρέπει να έχει γίνει εφαρμογή ζιζανιοκτόνων πριν το απλώσουμε. Το μαύρο μπορεί να προωμίζει μέχρι μία εβδομάδα, αλλά είναι μία λύση για τα ζιζάνια.

Όταν φυτεύουμε αργά στην εποχή, πρέπει να προσέξουμε τα εγκαύματα από την επαφή των μικρών φυτών με το καυτό μαύρο πλαστικό.

Φύτευση

Δύο πολύ σημαντικοί παράγοντες: 1) το έδαφος πρέπει να είναι καλά ποτισμένο και στον ρώγο του πριν το φύτεμα. 2) Πρέπει να είναι καλά ποτισμένα τα σπορόφυτα του πεπονιού, τουλάχιστον 2 ώρες πριν την φύτευση.

Σε καμία περίπτωση δεν φυτεύουμε σε ξερό ή μισόξερο χωράφι. Επίσης, προσέχουμε στην διάρκεια της φύτευσης να μη μας στεγνώνει ο άνεμος τα σπορόφυτα. Αν δεν ακολουθήσουμε αυτές τις οδηγίες, τα φυτά δεν θα εγκατασταθούν καλά και ποτέ δεν θα κάνουν καλό ριζικό σύστημα. Οι καρποί θα είναι λίγοι και μικροί.

Υπαίθρια καλλιέργεια πεπονιού σε χαμηλά τούνελ.

Καλλιέργεια

Λίπανση

Η λίπανση για εμπορική καλλιέργεια πρέπει να γίνει μετά από ανάλυση του εδάφους. Γενικώς, είναι καλό να βάλουμε καλά χωνεμένη αγελαδίσια κοπριά 3 -10 τόνους το στρέμμα από το φθινόπωρο ή τον χειμώνα.

Δεν μου αρέσουν οι συστάσεις για λίπανση καθώς δεν μπορώ να γνωρίζω το έδαφός σας. Μία γενική οδηγία που μπορεί να ταιριάζει σε κάποια χωράφια είναι ανά στρέμμα 8-15 μονάδες φωσφόρου, 18 έως 20 μονάδες καλίου και 7 έως 10 μονάδες μαγνησίου, που ενσωματώνονται στην προετοιμασία του εδάφους. Μαζί ενσωματώνονται και 5 μονάδες αζώτου.

Όταν εμφανισθούν τα θηλυκά άνθη λιπαίνουμε με άλλες 5 μονάδες αζώτου και συμπληρώνουμε με άλλες 5 μονάδες όταν τα φρούτα έχουν φθάσει το μισό τελικό μέγεθος.

Το μαγνήσιο βελτιώνει πολύ την γλυκύτητα του πεπονιού, αλλά σε σχέση με το κάλιο. Αν βάλουμε πάρα πολύ κάλιο, το μαγνήσιο δεν έχει επίδραση.

Στα θερμοκήπια, χρησιμοποιούνται αυξημένες ποσότητες λιπάσματος, αλλά υποθέτω ότι κανείς παραγωγός δεν θα βάλει λίπασμα στο θερμοκήπιο χωρίς ανάλυση.

Άρδευση

Η άρδευση είναι ένα πολύ σημαντικό και πολύπλοκο θέμα. Οι ποσότητες του νερού εξαρτώνται τόσο από την κλιματική ζήτηση, όσο και από το στάδιο της καλλιέργειας. Συνιστάται γι αυτό η **χρήση τενσιόμετρων** που μπορούν να μας δίνουν μια καλή ιδέα για την υδατική κατάσταση του εδάφους.

Σημεία που πρέπει να προσέχουμε στην άρδευση:

- Στις πρώιμες καλλιέργειες προσέχουμε ώστε να μη κρυσώσουμε τις ρίζες με μεγάλη ποσότητα κρύου νερού.
- Εάν χρησιμοποιούμε εδαφοκάλυψη πλαστική, τότε ποτίζουμε καλά πριν την κάλυψη, αφήνουμε να τραβήξει και μετά εφαρμόζουμε την εδαφοκάλυψη. Όλο αυτό πρέπει να γίνει νωρίς πριν την φύτευση, ώστε να μείνει τουλάχιστον 7-10 μέρες η εδαφοκάλυψη και να θερμομανθεί το έδαφος.
- Στην διάρκεια της καλλιέργειας και, ειδικότερα, από την καρποφορία, προσέχουμε την κανονικότητα της αρδεύσεως. Εάν τα φυτά μείνουν διψασμένα και μετά ποτίσουμε πολύ, υπάρχει κίνδυνος να σκάσουν οι καρποί και να έχουμε σημαντικές απώλειες.
- Οι μεγαλύτερες ανάγκες σε νερό είναι από το δέσιμο έως και την ολοκλήρωση της αναπτύξεως των καρπών. Τις δύο τελευταίες εβδομάδες, που έχει ολοκληρωθεί η ανάπτυξη, οι ανάγκες σε νερό είναι πολύ μικρότερες.

Φωτογραφία: JAGRI Tanzania - CC 2.0

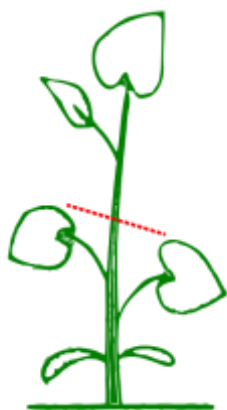
Τενσιόμετρο

Η άρδευση **βελτιώνει την ποιότητα των πεπονιών**. Η άριστη ποιότητα απαντάται όταν καλύπτονται το 35-50% των αναγκών εξατμισοδιαπνοής (συνολικώς από βροχή και άρδευση). Τότε έχουμε την μεγαλύτερη περιεκτικότητα σε σάκχαρα. Όταν η κάλυψη είναι κάτω από 20% ή πάνω από 75%, η ποιότητα υποφέρει και έχουμε λιγότερα σάκχαρα.

Συμπέρασμα: για καλύτερα πεπόνια αποφεύγουμε τα ελαφρά εδάφη και ποτίζουμε μέτρια: ούτε αφήνουμε πολύ ξερά τα πεπόνια, αλλά ούτε τα πνίγουμε σε νερό. Αφήνουμε το έδαφος να κατέβη λίγο κάτω από τον ρώγο του και ποτίζουμε μέτρια πριν ξεραθεί τελείως.

Κλάδεμα

Το κλάδεμα στο πεπόνι εξαρτάται από την εποχή της καλλιέργειας, καθώς και την ποικιλία ή υβρίδιο, καθώς και αν η καλλιέργεια είναι υπαίθρια ή σε θερμοκήπιο υποστρωματική.

Στις πρώιμες καλλιέργειες, κλαδεύουμε περισσότερο, για να προωμήσουμε την παραγωγή των πρώτων καρπών. Οι μονόικες ποικιλίες, δηλαδή αυτές που δεν έχουν αρσενικά λουλούδια, αλλά μόνον ερμαφρόδιτα, προτιμούν λιγότερο κλάδεμα.

Το βασικότερο κλάδεμα, που συστήνεται για όλες τις καλλιέργειες είναι όταν το φυτό έχει 3-4 φύλλα, κόβουμε λίγο πάνω από το δεύτερο φύλλο, ώστε να πετάξει δύο δευτερεύοντες βλαστούς (εικόνα δεξιά). Για τις μονόικες ποικιλίες ή για οψιμότερες φυτεύσεις, αυτό το κλάδεμα μπορεί να είναι το μοναδικό.

Όμως, στις προωμότερες φυτεύσεις, μπορεί να ακολουθήσει και ένα κλάδεμα των δευτερευόντων βλαστών, λίγο πάνω από το έκτο φύλλο.

Για να έχουν μεγαλύτερους και ποιοτικότερους πρώτους καρπούς, πολλοί παραγωγοί επιλέγουν να κλαδέψουν τους καρποφόρους βλαστούς ώστε να αφήσουν **δύο φύλλα μετά τον καρπό**. Το κλάδεμα αυτό γίνεται όταν οι καρποί έχουν το μέγεθος μικρού δαμάσκηνου. Φροντίζουμε πάντα η τομή να γίνεται ένα δάχτυλο πάνω από το δεύτερο φύλλο. Αν γίνει πολύ κοντά, μπορεί να χάσουμε το φύλλο.

Όπως προχωράει η καλλιέργεια, μπορεί να διαλέξουμε να κλαδέψουμε τους βλαστούς που ξεφεύγουν.

Όταν έχουν δέσει οι πρώτοι 3-4 καρποί, μπορεί να διαλέξουμε να καθαρίσουμε 5-10 θηλυκά λουλούδια μετά τους καρπούς, ώστε να μη δέσουν και εμποδίσουν την ανάπτυξή τους. Όσο λιγότερους καρπούς αφήσουμε, τόσο καλύτερη ποιότητα θα έχουμε.

Σε κάθε περίπτωση, πρέπει να πάρουμε υπ' όψιν μας τα εργατικά για το κλάδεμα. Μερικά ενδεικτικά νούμερα είναι:

- Πρώτο κλάδεμα στα 2 φύλλα: 5 ώρες / στρέμμα (αν γίνει πριν την φύτευση, στους δίσκους, φθάνουν και 2 ώρες)
- Δεύτερο κλάδεμα των δευτερευόντων βλαστών στα 6 φύλλα: 6 ώρες / στρέμμα

Μέλισσες

Για την καλή γονιμοποίηση των ανθών, πρέπει να ευνοήσουμε την ύπαρξη μελισσών ή μπάμπουρων στην φυτεία.

Το καλύτερο είναι να φροντίσουμε να φέρουμε κυψέλες στο θερμοκήπιο ή το χωράφι την εποχή της ανθοφορίας.

Καθώς τα αρσενικά άνθη αρχίζουν να βγαίνουν περίπου 10 ημέρες πριν τα θηλυκά, τότε είναι η ώρα για την εγκατάσταση των μελισσών, ώστε να προλάβουν να συνηθίσουν στο νέο περιβάλλον.

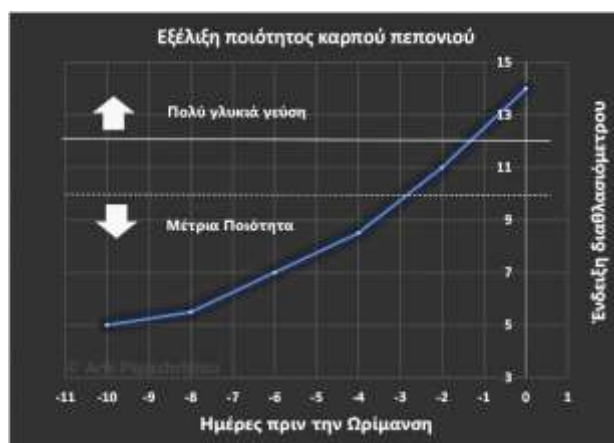
Συλλογή

Ποιότητα

Όπως φαίνεται στο διάγραμμα, στο πεπόνι τα σάκχαρα αυξάνονται πολύ λίγες μέρες πριν την ωρίμανση. Ένα πεπόνι που μπορεί να είναι πολύ γλυκό στην ωρίμανση, αν μαζευτεί 3-4 μέρες πριν, μπορεί να είναι ένα πολύ μέτριο πεπόνι, άγλυκο έως ξινό.

Πρέπει να τονισθεί, επίσης, ότι το πεπόνι έχει πολύ λίγους υδατάνθρακες για να τους μετατρέψει σε σάκχαρα μετά την συλλογή, σε αντίθεση με άλλα φρούτα και λαχανικά. Αυτό σημαίνει ότι όσο γλυκό το μαζέψουμε, τόσο θα μείνει.

Επίσης, αν το πεπόνι μείνει στο χωράφι πέρα από το άριστο της ωρίμανσης, θα αρχίσει να χαλάει αρκετά γρήγορα.

Κριτήρια Συλλογής

Καθώς τα πεπόνια σε ένα χωράφι δεν ωριμάζουν όλα μαζί, δεν έχει νόημα η δειγματοληπτική ανάλυση με διαθλασιόμετρο των χυμών μερικών καρπών. Πρέπει να βασισθούμε σε άλλα κριτήρια.

Τα βασικότερα κριτήρια που μας βοηθούν στην επιλογή καρπών για συλλογή είναι:

- Ο **μαρασμός του πρώτου φύλλου πάνω από τον καρπό**.
- Η **μερική αποκόλληση του καρπού από τον μίσχο**. Όταν ωριμάσει το πεπόνι, αποκολλάται στον μίσχο από το φυτό. Αν έχει αποκολληθεί, είναι αργά. Το πεπόνι το μαζεύουμε όταν στον καρπό, εκεί που ενώνεται στον μίσχο έχει σχηματισθεί μία ημικυκλική σχισμή, δηλαδή έχει μισοαποκολληθεί. (Κυρίως τα τ. Galia παρουσιάζουν την αποκόλληση, άλλα, όπως τα Charentais, Canary και Honeydew, δεν παρουσιάζουν αποκόλληση)

Άλλα δύο κριτήρια που χρησιμοποιούν οι παραγωγοί με εμπειρία είναι:

- Μία ελαφρά ελαστικότητα του καρπού στ' ανάντι του μίσχου, που δείχνει μία ανεπαίσθητη υποχώρηση στην πίεση.
- Η αλλαγή του χρώματος.

Καθώς υπάρχουν μικρές διαφορές ανάμεσα στις ποικιλίες, η εμπειρία είναι πολύτιμη σε αυτό το σημείο.

Το σημείο που εμφανίζεται η αποκόλληση του καρπού από τον μίσχο.

Ο καρπός, μετά μικρή πίεση, έχει ξεκολλήσει από τον μίσχο.

Συντήρηση

Για μία συντήρηση λίγων ημερών, η κατάλληλη θερμοκρασία είναι στους 10 °C, καθώς το πεπόνι είναι ευαίσθητο στις χαμηλές θερμοκρασίες.

Αν τα ψύξουμε στου 3-5 °C, θα μπορέσουμε να τα συντηρήσουμε για 10-15 μέρες. Θα χρειασθεί και αυξημένη υγρασία και αερισμός στο ψυγείο. Προσοχή, όμως, μερικές ποικιλίες, όπως οι τύπου Honeydew είναι πολύ ευαίσθητες και μπορεί να πάθουν ζημιά κάτω από τους 7 °C

Παράρτημα: Τα καλύτερα πεπόνια του κόσμου

Στην Ιαπωνία, κάποιοι περηφανεύονται ότι παράγουν τα καλύτερα πεπόνια στον κόσμο.

Ξεκινούν με πολλή φροντίδα στο θερμοκήπιο. Θερμοκρασία, υγρασία, νερό στο έδαφος, όλα ελέγχονται κυριολεκτικώς νύχτα—μέρα.

Σε κάθε φυτό, αφήνουν μόνον ένα καρπό. Αυτός πρέπει να γίνει ο πιο γλυκός και πιο αρωματικός του κόσμου.

Όσα πεπόνια μπορέσουν να ξεπεράσουν τα πολύ αυστηρά κριτήρια, θα έχουν θέση για πώληση στο εξειδικευμένο τμήμα ενός μεγάλου καταστήματος που πωλεί τα καλύτερα πεπόνια.

Μέχρι το 3% της παραγωγής των καλύτερων Ιαπώνων παραγωγών θα πάρει την top ένδειξη: "Fuji".

Αυτό το πεπόνι δεν είναι "Fuji". Παρ' όλα αυτά τιμάται στην λιανική 16.200 γεν ή 135 € το τεμάχιο. Αυτό μόνο του.